

زباله‌های پرفایده

علی زراندوز ✨ تصویرگر: میثم موسوی

وقتی مینا و شیمای میوه‌هایی را که مامان به آن‌ها داده بود خوردند، رفتند تا پوست میوه‌ها را مثل همیشه در سطل زباله بریزند. اما وقتی در کابینت زیر ظرف‌شویی آشپزخانه را باز کردند، با تعجب دیدند که جای یک سطل زباله، دو تا سطل زباله آنجا وجود دارد. مینا از مامان پرسید: «مامان، چرا سطل زباله دو تا شده است؟»

مامان جواب داد: «بچه‌ها، تفکیک زباله باعث می‌شود از زباله‌های خشک و تر استفاده‌های دیگری بشود که برای حفظ محیط زیست بسیار مفید است. خیلی از زباله‌های خشک قابل بازیافت هستند. مثلاً از کاغذی که شما دور می‌ریزید، دوباره کاغذهای بازیافتی تولید می‌شود. یا از زباله‌های تر، برخی کودهای کشاورزی تولید می‌شود.»

مینا گفت: «پس این زباله‌ها، خیلی هم آشغال نیستند و کلی هم فایده دارند.»

مامان جلو آمد و گفت: «نه بچه‌ها! ما از امروز باید زباله‌های خشک و تر را از هم جدا کنیم. سطل زباله‌ی سبز برای زباله‌های تر و سطل زباله‌ی آبی برای زباله‌های خشک است.» مینا پرسید: «چرا باید زباله‌ها را از هم جدا کنیم؟ ما که تا حالا همه‌ی زباله‌ها را در یک سطل زباله می‌ریختیم.»

مامان و مینا هر دو با تعجب پرسیدند: «تو از کجا می‌دانستی؟»

شیمیا با خنده گفت: «یادت رفته مامان جون؟ دیروز که رفتی غرفه‌ی بازیافت شهرداری و مسئول آنجا این توضیحات را به شما داد، من هم همراهتان بودم!» مامان گفت: «درست است! من هم چه فراموش کار شده‌ام‌ها! خوب، مینا خانم، حالا با توجه به توضیحات مسئول غرفه‌ی بازیافت شهرداری که شیمیا خانم به دقت برایت تکرار کرد، پوست میوه زباله‌ی تر است یا خشک؟»

مینا کمی پس کله‌اش را خاراند و گفت: «زباله‌ی... خشک... نه! زباله‌ی تر! چون بعد از مدتی فاسد می‌شوند.»

مینا پوست میوه‌ها را در سطل زباله‌ی مخصوص زباله‌های تر ریخت. بعد هم قرار شد وقتی کیسه‌ی زباله‌های خشک و قابل بازیافت پر شد، برای تحویل دادن کیسه، همراه مامان به غرفه‌ی بازیافت شهرداری برود، توضیحات آقای مسئول غرفه‌ی بازیافت را بشنود و این بار او با اطلاعاتی که درباره‌ی تفکیک زباله دارد، شیمیا را غافل گیر کند!

مامان گفت: «بله، البته به شرطی که زباله‌های خشک و تر در جایی که تولید می‌شوند، مثلاً خانه‌ی ما، از هم جدا بشوند.»

مینا گفت: «پس الان این پوست پرتغال‌هایی که ما خوردیم، چون دست آدم را خیس نمی‌کنند، زباله‌ی خشک هستند.»

مامان گفت: «نه عزیزم! تعریف زباله‌ی خشک و تر، خیلی با خشک یا خیس بودن زباله ارتباط ندارد.»

شیمیا گفت: «من بگویم؟ زباله‌ی خشک، به زباله‌هایی گفته می‌شود که پوسیده نمی‌شوند. مقوا، پلاستیک، کاغذ، شیشه و قوطی کنسرو زباله‌ی خشک هستند. زباله‌های تر هم به زباله‌هایی گفته می‌شود که فاسد شدنی هستند مثل باقی‌مانده‌ی غذاها، پوست میوه‌ها و تفاله‌ی چای.»

